

upozorava da je opasan trend pada proizvodnje (sem u jednom malom broju oblasti kao što su poljoprivreda, informisanje i komunikacije), nedostatak investicija i loš privredni ambijent. Spoljni dug Srbije je 70,9 posto bruto društvenog proizvoda (od čega je više od polovine javni dug), izvoz iz Srbije opada a uvoz stagnira, tako da ekonomisti upozoravaju da javni dug može u naredne dve godine da poraste i na 85%. Pokušaji fiskalne konsolidacije u 2014. nisu dali zapažene rezultate, fiskalni deficit i javni dug nisu dovoljno smanjeni, ozbiljnije suzbijanje sive ekonomije je u 2014. godini takođe izostalo.

Pokušaji da se ostvari fiskalna konsolidacija nisu dali zadovoljavajuće rezultate, rashodi nisu smanjeni onoliko koliko je bilo planirano, što se može pripisati troškovima sanacije banaka i odliva sredstava zbog subvencija preduzećima u restruktuiranju. Planovi za reformu javnog sektora nisu usvojeni, zapošljavanje partijskih kadrova koji ne zadovoljavaju profesionalne i kadrovske uslove u državnim institucijama i državnim preduzećima je nastavljeno što smanjuje kapacitet i efikasnost javne administracije.

I pored veoma optimističnih predviđanja, nešto više od pola godine od formiranja Vlade u javnosti se stiče utisak da se u realizaciji planova i sprovođenju mera koje podrazumevaju ozbiljne reforme u mnogim sektorima naišlo na dosta teškoća. Uprkos tome što Vlada Srbije ima većinu koju nikada nije imala nijedna partija od uspostavljanja demokratskih izbora, pošto je veoma mali broj poslanika na opozicionim klupama dosledno opoziciono orijentisano, reforme se sprovode veoma sporo i bez jasnog plana, a Vlada zazire od posebno bolnih rezova kakva je reforma PIO i zdravstvenog fonda, javnih preduzeća ili sektora bezbednosti, smanjenje državne administracije i otpuštanje jednog broja zaposlenih u državnim preduzećima.

Vlada je sprovela neke mere u cilju unapređenja poslovanja i privrednog ambijenta u Srbiji, usvojeni su pojedini novi zakoni (Zakon o radu, Zakon o stečaju, Zakon o PIO, Zakon o planiranju i izgradnji i dr.) ali nedostaju ključne reforme.

Uslovi za energičnije sprovođenje reformi postoje jer je prvi put od 2000. godine formirana Vlada u kojoj jedna stranka ima parlamentarnu većinu pa ne treba očekivati opstrukcije od strane manjih stranaka. Međutim, uvek postoje rizici da se od ključnih reformi odustane zbog otpora prvenstveno sindikata i birokratije ali i drugih interesnih grupa pošto reforme podrazumevaju zadiranje u složene sisteme (inpekcijske službe, pravosuđe, republička i lokalna administracija i slično.) u kojima već dugo vlada negativna selekcija i veoma često ozbiljna korupcija.

Ova godina je još jedna u nizu, u kojoj se ekonomska i socijalna prava nisu u dovoljnoj meri poštovala ili unapredila. Naprotiv, stanje ekonomskih i socijalnih prava građana u Srbiji je veoma zabrinjavajuće. U naporima da opstanu u teškim uslovima poslovanja poslodavci u velikoj meri, ili čak potpuno zanemaruju prava radnika. Krajem godine Vlada je donela odluku da se umanje penzije koje su inače veoma niske i mnoge ne zadovoljavaju osnovne potrebe za preživljavanje i smanje plate državnim službenicima, što je izazvalo veliko nezadovoljstvo kod jednog broja zaposlenih u javnom sektoru. Nažalost privreda u Srbiji već dugo stagnira, stopa nezaposlenosti se ne smanjuje a procenat osiromašenog dela stanovništva Srbije se uvećava. Država izdvaja veoma mala sredstva za pomoć siromašnima i nije jasno koji je model socijalne politike prihvaćen na nivou države. Restriktivne mere štednje dovele su do gubitka nekih već uspostavljenih vidova podrške siromašnima kao što je pomoć roditeljima i deci sa posebnim potrebama dnevni boravak, personalni asistent, stanovanje uz podršku.